

vervă neobosită care umple scena. *Jean Perkins*, soția sa, este casnica „blocaată”, depășită tot timpul de situațiile inedite create de bani. Perplexitatea jucată de Virginia Mirea ia proporții burlești.

Un alt cuplu, care gravitează în jurul banilor, este cel al prietenilor familiei Perkins, *Vic* și *Betty Johnson*. Comice sunt reacțiile lor defazate la descoperirea „secretului” Perkinșilor. Mihaela Teleoacă și Dan Tudor știu să joace și gafa și graba practică în a profita de situație și prietenia când interesată, când dezinteresată.

Gheorghe Dănilă în *Davenport*, un individ care întâmplător prinde urma banilor și vrea să aibă și el partea lui, creionează rapid portretul unui escroc cu fler, câteodată dezabuzat, gata să-și revindice mai mult sau să piardă în

funcție de întorsătura lucrurilor. Efectele de farsă, dar și jocul mai alb sunt la dispoziția acestui actor talentat.

Ritmul piesei este servit și întărit de Horațiu Mălăele, care a insuflat actorilor entuziasm și a obținut din prezența fiecăruia un efect comic maxim.

Da, se poate vorbi de umorul pe care și-l dorește Horațiu Mălăele în spectacol. În sală râsul este în cascade, dar simpatizăm cu personajele, ne amuzăm de lumea de pe scenă fără a ne simți superiori ei și fără a o respinge.

Teatrul de Comedie – Bani din cer de **Ray Cooney**. Traducerea: Gheorghe Lăzărescu. Regia: Horațiu Mălăele. Scenografia: Puiu Antemir. Distribuția: George Mihăiță, Virginia Mirea, Mihaela Teleoacă, Dan Tudor, Gheorghe Dănilă, Eugen Racoți, Șerban Georgevici. Data premierei: 13 octombrie 2001

„Ridendo castigat mores...”

Pe scena Centrului Cultural „Ion Manu” din Otopeni a avut loc avanspremierea spectacolului *Proba de film*, produs de centru în colaborare cu Teatrul de Comedie. Piesa va fi prezentată și la Otopeni și la Teatrul de Comedie, deci în fața a două publicuri, unul „în formare” și altul avizat. Aflăm că, din start, prezentarea spectacolului pe o scenă sau alta comportă diferențe dictate de „starea” celor două publicuri. Este de salutat această orientare practică și pedagogică a proiectului spre succes la public, ca un țel principal al spectacolului de teatru.

Tânărlul actor și acum regizor Dan Tudor a ales un text care se pretează

unei abordări combinate, mai directă, succulent comică, pe de o parte, și mai nuanțată, vizând sesizarea unei coloraturi sociale și ideologice a situațiilor din piesă, pe de altă parte. Într-o perioadă, nu foarte îndepărtată, din istoria Uniunii Sovietice, când arta era obligată să proslăvească „eroii muncitori ai zilei”, o probă de film este un releveu grăitor al invaziei ideologice în artă și chiar în fața oamenilor. Alternând discretul cu enormul, Șukșin arată deruta deopotrivă a celor care le manipulează, cât și a celor manipulați în fața lozincilor ideologice. Regizorul, în căutarea eroului muncitor ideal pentru filmul lui, nu poate trece mai departe de primul contact schematic cu personajul, iar candidatul la rol desfășoară o energie inutilă pentru a înțelege ceva.

Spectacolul prezentat la Otopeni se alimentează de la comicul de situație

generat de organizarea unei probe cu amatori, comic cu șansa de a fi reperat de public și înțeles. Ritmul *in crescendo* servește și el aceluiași scop. În această direcție, din scurta povestire a lui Șukșin s-au profilat situații redundante. Pondere lor este prea mare în raport cu atenția necesară pentru clarificarea interpretării ideologice a situațiilor. Astfel că o răsturnare de situație interesantă ca mesaj: candidatul începe să-și impună punctul lui de vedere de amator în fața regizorului, nu este suficient de exploatarea în economia montării.

Desigur, avem de-a face cu un fel de spectacol-test pentru receptarea publicului din Otopeni; impresia de improvizație care se degajă din spectacolul

vizionat de noi poate fi numai tributul plătit adecvării la un public neformat încă. Transmiterea unor nuanțe sociale și ideologice ale montării ar trebui să se facă prin echivalentul lor în mijloace comice directe la care publicul să reacționeze. Un alt aspect, nu prea simplu, al textului este înțelegerea mentalității la care se referă textul, iar un public tânăr și foarte tânăr precum cel de la Otopeni trebuie informat cu mijloace adiționale spectacolului (caiete de sală, prezentări) despre climatul istoric și ideologic al momentului descris în spectacol.

Entuziasmul realizatorilor, implicarea conducerii celor doi producători în proiect ne lasă să avem speranțe că

din interacțiunea cu publicul spectacolul va prinde un contur mai riguros iar publicul va fi educat. Remarcăm jocul lui Gheorghe Dănilă în rolul *Regizorul*, care ține cont de oferta generoasă a textului în comic de tip burlesc, dar și în adevăr de viață. Dan Tudor în *Muncitorul* și Marilena Chelaru în *Secretara de platou* știu să declanșeze râsul, deși se repetă.

Centrul Cultural „Ion Manu“ în colaborare cu Teatrul de Comedie – Proba de film. Dramatizarea, după o idee de Vasili Șukșin: Dan Tudor. Regia și decorul: Dan Tudor. Muzica: Ștefan Vlahopol. Cu: Gheorghe Dănilă, Dan Tudor, Marilena Chelaru, Delia Seceleanu.